

отъ приятелитѣ на майоръ Паница и прѣдложилъ билъ на сжщій Антонъ Петровъ, да се наеме за изпълнението на това убийство, но той отказалъ, при всичко, че Ал. Карагюлевъ го каралъ да тръгнатъ заедно въ София, за да получи това възнаграждение. Слѣдъ това расправа на дълго и широко сжщия свидѣтель, Антонъ Петровъ, че той забѣлѣжилъ, какво на фабриката идвалъ единъ селянинъ, който по своята физиономия, по чистотата на лицето, по мѣгкостта на ржцѣтъ, по пушението на тютюна, не билъ въ сжщностъ селянинъ, при всичко че билъ облѣченъ въ селска форма, каквато носятъ селянитѣ въ Трънската околия и че този селянинъ, като се явявалъ нѣколко врѣме, послѣ си заминалъ. Сетнѣ той казва, че е слушалъ разни приказки за убийството на г-на Стамболова отъ г-жа Клия Карагюлева, а така сжщо и отъ братовчедъ му, при това свидѣтеля отговори, че всичко това, което е научилъ по тази работа го съобщалъ на бившия Софійскій Градоначалникъ Радославовъ, нъ по не извѣстни причини това заявление не било взето въ внимание. Слѣдъ това, г-да сждии, той установява, че билъ призованъ отъ полицейскитѣ власти, билъ распитанъ за това и той изложилъ всичко и не зная това му заявление за какво не сж взели въ внимание; дѣйствително по изучаване на дѣлото се намѣри полицейско дознание на листъ 116 до 122 отъ папка 2 съ дата 11. . . 1891 год., което дознание е произведено отъ столичнитѣ полицейски власти по нѣкакво заявление. Вий ще видитѣ, г-да сждии, даваните показания на тия свидѣтели отъ 12 Януарий 1891 год. и при оцѣняването на показанията на тия свидѣтели, азъ вѣрвамъ, г-да сждии, тѣзи показания, които сж писани въ протоколъ 12 Януарий 1891 год., ще ги прѣцѣнитѣ тъй, както ви дава на васъ право самий законъ и ще си съставите едно ясно понятие за доказателната сила, която тѣ могатъ да иматъ, по отношение за да може да се поддържа обвинението противъ Алек. Карагюлева, освѣнъ това, г-да сждии, за по-силно подкрѣпление доказателствата за обвинението на Ал. Карагюлева се указа на втори единъ свидѣтель отъ г-на прокурора, именно на свидѣтеля Апостолъ Иванова. Апостолъ Ивановъ въ качеството на слуга расправя, че той случайно единъ денъ при едно завръщане на г-жа Карагюлева, влѣзълъ въ стаята да запали свѣщъ и въ това врѣме влиза въ интимни разговори, която му расправила, че мжжъ и г-нъ Ал. Карагюлевъ участвувалъ въ единъ заговоръ противъ живота на